

quater reuocat animam quam respicit di-
cens. ⁊ reuocetere reuocetere sunami-
tis. ⁊ reuocetere reuocetere ut intuea-
mur te: quo videlicet nec in peccan-
di consuetudine. nec in consuetudine peccan-
ti. sed neque in torpore ⁊ tepore ingrati-
tudinis aut elationis caritate persis-
tat. A quo nos quadripliciter periculo
reuocare ⁊ eripe dignetur facis nobis
a deo prae sapientia ⁊ iusticia ⁊ scifi-
catio ⁊ receptio: ihu xpo dñs noste
Amē. **¶** Verbo in annūciatione
dñica de illo vsu psalmi. **Ut inhabi-
tet glā in terra nostra: misericordia
et veritas obuiauerūt sibi. ⁊c**

Unabitet glā in ter-
ra nostra: mīa ⁊ veri-
tas obuiauerūt sibi:
iusticia ⁊ pax oscula-
te sunt. Glā nostra
hec ē ut ait aplūs: testimoniū con-
scientie nostre. Non quidem tale testi-
moniū quale superb⁹ ille pharise⁹
habebat: seducta ⁊ seductrice cogita-
tione testimoniū phibēs de seipso:
⁊ testimoniū ei⁹ verū non erat: sed
tū spirit⁹ ipse testimoniū phibet spi-
ritui nostro. **¶** Porro hoc testimo-
niū in trib⁹ consistere credo. Neceſse
est enim pmo oim credere q̄ remissi-
onem peccatōrū habere non possis. ni-
si p indulgentiā dei. Deniq; q̄ ni-
chil proſus habere queas boni ope-
ris: nisi et hoc deſerit ipse. Postre-
mo q̄ vitam eternā nullis potes o-
perib⁹ pmereri: nisi gratis tibi deſe-
et illa. **¶** Quis enim potest facere
mūdum de imundo conceptum semi-
ne: nisi qui solus est mund⁹? **¶** Vi-
q; quod factum est non potest non fi-

eri: ipso tamen non imputante erit
quasi non fuerit. Quod propheta
quoq; considerans ait. **Scatus vir
cui non imputauit domin⁹ peccatū.**
¶ De operib⁹ quoq; bonis certū
omnino est: q̄ nemo ea habeat a se
ipso. Nam si stare nō potuit huma-
na natura adhuc integra: ⁊ quanta-
nun⁹ poterit p seipsam resurgere iā
corrupta? Certū est ad suā originē
vniuersa quātū in eis est tendere:
et in eam prodiuiozē semper esse p-
tem. **¶** Et nos qz de nichilo creati
sumus: constat quia si nobis ipsis re-
linqmur. in peccatū semper quod ni-
chil est de diuin⁹. **¶** Jam vero de
vita eterna scimus. quia non sunt
condigne passionēs huius tempo-
ris ad futuram gloriā: nec si vnus
omnes sustineat. Neq; enim talia
sunt hoīm merita. ut ppter ea vita
eterna debeat ex iure: aut de⁹ iuri-
am aliquā faceret nisi eam donaret
fda ut taceā qz merita oīa dei sunt
dona: ⁊ ita hō magis ppter ipā de-
o debitor est. q̄ de⁹ hōi. Quid sunt
merita oīa ad tātā glām? Deniq;
quis melior est ppheta. cui domin⁹
ipse tam insigne testimonium per-
hibet dicens: **viuum iuueni scdm cor
meum.** Verumptamē et ipse habu-
it: necesse dicere deo: non intres i iu-
diciū cum seruo tuo domine. **¶** Ne-
mo itaq; se seducat: quia si bene co-
gitare voluerit: inueniet proculdu-
bio. q̄ nec cum decem milibus pos-
sit occurrere ei. qui cum vigintimili-
bus venit ad se. **¶** Verum hec q̄
nunc diximus oīno nō sufficiunt:
sed magis inīciū quoddā et velut

fundamentum fidei sunt habenda. **T**amque si credis peccata tua non posse dele-
ri nisi ab eo cui soli peccasti. et in quem
peccatum non cadit. benifacis: sed adde ad-
huc ut hoc credas quia per ipsum tibi pec-
cata donantur. Hoc est testimonium quod
perhibet in corde nostro spiritus sanctus di-
vinitus: dimissa sunt tibi peccata tua. **D**ic
ei arbitrat a plius: iustificasti homi-
nem gratis per fidem. **I**ta de meritis
quoque si credis non posse haberi nisi
per ipsum: non sufficit donec tibi phibe-
at testimonium spiritus veritatis. quod ea
habet per illum. **D**ic et de vita eterna
habeas necesse est testimonium spiritus:
et ad eam sis divino munere puen-
turus. Ipse enim peccata condonat: ipse do-
nat merita: et per omnia nichilominus
ipse redonat. Porro ista testimonia
credibilia facta sunt nimis. Nam de
remissione quidem peccatorum validissimum
teneo argumentum divinitus passionem
Vox siquidem sanguinis eius invalu-
multo plus quam vox sanguinis a bel:
clamans in cordibus electorum remissio-
nem omnium peccatorum. Traditus enim est
propter peccata nostra: nec dubium quoniam potes-
tior et efficacior sit mors illius in bo-
num: quam peccata nostra in malum. De bo-
nis autem operibus argumentum nichilo-
minus michi efficax est resurrectio ei-
us: quia resurrexit propter iustificati-
onem nostram. Porro de spe primorum
testimonium est eius ascensio: quia ascen-
dit propter glorificationem nostram.
Hec tua in psalmus habet: dicente
propheta. Beatus vir cui non imputa-
vit dominus peccatum. Et alibi. Beatus
vir cuius est auxilium ab eo te. Item
alibi. Beatus quem elegisti et assump-

sisit: habitabit in atriis tuis. **H**ic
est gloria vera gloria inhabitans: quia ab
eo est qui per fidem habitat in cordibus
nostros. **F**ilius vero omnium gloriam quam ab invi-
te est querentes. gloriam que a solo deo
est non volebat: et sic gloriam exterius
fluentes sectantes. habebat gloriam non
in seipsis sed magis in alijs. **D**ico
nosse unum hominem sit inhabitans glo-
ria. **D**ico breviter: quoniam ad mystica fes-
tinat intentio. **N**am et ea sola propo-
sitam in verbis illis prophetarum dili-
gentius vestigare: sed reflexit ad mo-
ralia. occurrens prima fronte apostoli-
cus sermo de interna gloria et testi-
monio conscientie. **D**ic ergo inha-
bitat hic gloria. etiam hic in terra
nostra: si misericordia et veritas ob-
viaverunt sibi: et sese iusticia et pa-
pesculentur. **P**reuenienti sibi siquidem
misericordia. ut veritas confessio-
nostre occurrat necesse est: ac de ce-
tero sanctimoniam sectemur et pa-
tem. sine qua nemo deum videre videt.
Ubi enim propungitur quis iam tunc
eum misericordia preuenit: sed ne
quaquam ingreditur: donec ei veritas
confessionis occurrat. **P**etrus domi-
no ait ipse dauid ad nathan propheta-
tam. cum de adultero et homicidio
argueretur: et dominus transtulit
peccatum tuum a te ait propheta.
Nimium misericordia et veritas
obviaverunt sibi. **E**t hoc quidem
ut deducas a malo. **I**am vero
ut facias bonum in tympano tibi
et choro psallendum est: ut ipsa mor-
tificatio carnis tue et penitentia fruc-
tus. ac iusticie opera in unitate et
concordia fiant: quoniam veritas

spiritus simul est perfectionis.
Neq; ad dextra neq; ad sinistram
dedinaueris. Sunt enim quorum
dextera est dextera iniquitatis. Phari
seus ille cuius supra meminimus
non erat sicut ceteri hominū. Et ipse
sibi ut diximus testimoniū phibu
it: sed non verum. Sane quisq; il
le est in quo misericordia et veri
tas obuiauerūt sibi. iusticia et pax
osculata sunt. seare gloriatur: sed
gloriatur in eo qui sibi testimoniū
perhibet in spiritu utiq; veritatis.
Et inhabitet gloria i tercia nostra.
misericordia et veritas obuiauerūt
sibi: iusticia et pax osculata sunt.
Hi gloria patris filius sapiens.
cum sit sapientia ipsa sapientior ne
mo: liquet profecto gloriam patris
pprium dei virtutem et dei sapien
tiam esse. Quia ergo multiphase
multisq; modis de eo predictum
fuerat in prophetis. q; in tercia
videndus foret. et inter homines
conuersaturus: quoniam modo id
factum sit. et impleas que de eo p
os omnium prophetarum dicta fu
erant habitauerit gloria in tercia
nostra. psalmista indicat i hys ver
bis. Ac si manifestius dicat. Et
verbum caro fieret et habitaret in
nobis: misericordia et veritas ob
uiauerunt sibi iusticia et pax oscula
te sunt. Magnum sacramentum
fratres et diligentius pscrutandū:
nisi et intellectus misterio. et ipsi quo
q; intellectui verba deessent. //

Dico tamē utiq; modicum id qd
sentio: si forte vel occasionem dedis
se videor sapienti. Videte michi vi

deor dilectissimi. quatuor hys vie
tutibus amictum hominē pmū ab
ipso sue creationis exordio: et ut p
pheta meminuit vestimento salutis
indutum. Est enim in hys quatuor
salutis integritas: nec sine hys oi
bus potest cōstare salus: presertim
cum nec possint esse virtutes. si ab
inuicem separentur. Acceperat igit
homo misericordiam custodem sali
cet atq; pedisequam: ut ipsa pue
niret. ipsa et sequeretur eum: ipsa
quoq; protegeret et conseruaret u
bis. Vides qualem nutrimentum con
tulit puulo suo deus: quale de die
pedisequam homini reans orto.
Sed erat illi necessarius etiam eru
ditor tanq; igenue et rationali cre
ature: ut nō sicut iumentum aliqd
custodiretur: sed tanq; paruul⁹ edu
caret. Cui sane magisterio nemo
poterat aptior inueniri. q; ipsa veri
tas: que eum in agnitionem sume
perduceret aliquando veritatem. Inte
rim vero ne sapiens inueniretur ut
faceret malū: esset q; peccatum ei
tanq; scientia bonum et facienti mi
nime: iusticiam quoq; qua regeret
accepit. Adhuc autem et pace qua
foueretur et delectaretur: addidit
manus benignissima creatoris. Pa
cem utiq; duplicem: ut nec intus
pugne. nec foris timores. id ē nec
caro concupisceret aduersus spiri
tū: nec esset ei creatura vlla formidi
nū. Na et bestijs omnibus libere im
posuit nomina: et serpens ipse qd
violentia non presumpsit. fraude
magis cum aggressus est. Quid
huic decrat quem mis custodiebat

torcebat veritas. Regibat iustitia. pat
fouebat. ¶ Sed heu homo iste
ad multam pñiam et insipientiam
sibi descendit de iherusalem in iheri
co. Siquidem inuadit in latrones.
a quibus et ante omnia legitur des
poliatus. An non despoliatus? qui
domino veniente nudum se esse con
quiritur. Nec vero poterat reuerti
vel ablata sibi recipere vestimenta.
nisi sua xps amitteret. Vicit enim vi
uificari in aia nisi iterum in te corpa
li morte xpi nō potuit. ita nec reuer
titi sine ei⁹ despoliatione. Et vide si
nō ppter has ptes qtuor vestimēti
qđ amiserat pñ⁹ et vetus hō. in to
tū quoq; diuisa sūt scđi et noui ho
minis vestimēta. An forte queris et
tunicā incōsutilem q nō diuiditur. s
forte puenit. Ego diuinā arbitroz
ymaginē. que nimirum non assu
ta sed insita. atq; ipsi impressa natu
re diuidi scindiq; nō potest. Ad yma
ginē nēpe et similitudinē dei fac
tus est homo. in ymagine arbitrij
libertatem. Autem habens in simi
litudine. Et similitudo quidem pe
rīt. reūptamen in ymagine pertrā
sit homo. Ymago siquidem in gehē
na ipsa vbi poterit non exuri. ardere
sed non deleri. Nec ergo non scindi
tur. sed forte prouenit. et quocūq;
prouenit anima ibi est simul et ip
sa. Nam similitudo non sic. sed aut
manet in bono. aut si peccauit a
nima. mutatur miserabiliter iumē
tis insipientibus simulata. ¶ Sed
quia spoliatum virtutibus quatuor
hominē dixim⁹. quonāmo singulis
sit spoliatus congruū est ut dicam⁹.

Perdidit homo iustitiam. cum eua
serpentis/adam mulieris voci obedi
uit potius q̄ diuine. Erat tamen re
siduū aliquod qđ apprehendere pos
sent. idq; dñs suo illo scrutinio inue
bat. sed abiecerunt etiā illud. con
uersi in verba malicie ad excusandas
excusationes in peccatis. Prior enī
iusticie portio non peccare. secunda
per penitentiam peccatum dampnare.
¶ Perdidit et miam. cum sic ex
arsit eua in concupiscentia sua. ut nec
sibi. nec viro. nec filijs parceret nos
citurus. simul omnes terribili male
dicto et necessitati mortis addicans.
Adā quoq; indignationi diuine mu
lietrem pro qua peccauerat obiecit.
quasi post tergum eius volens dedū
nare sagittam. ¶ Vidit enim mu
lier lignum q̄ esset pulchrum visu.
et ad vescendum suauē. et a serpen
te audierat. tanq̄ deos sese futuros.
Funiculus triplex difficile vimpit.
curiositatis. voluptatis. et vanitatis.
Nec sola mundus habet. concupis
centiam carnis. concupiscentiam o
culorum et superbiam vite. Hīs ab
stracta et illeata misericordiam oēm
crudelis mater abiecit. Sic et adam
qui mulieri male misertus est ut cū
ea peccaret. bene noluit misereri aug
penam sustinere pro ea. Priuata
est etiā mulier veritate. primo
quidem male detorquens quod au
dierat morte morieminī. et dicens
ne forte moriamur. demum serpen
ti credens penitus abneganti et di
centi. nequa q̄ morieminī. Priua
tus est et adam veritate. vbi eam
erubuit confiteri. volatilia excusa

donū operimenta pretendens. Si
quidem ipsa dicit Qui erubuerit me
coram hominibus: erubescam & e
go cum coram patre meo. // **P**acē
quoq; protinus amiserunt: quia nō
est pax impijs dicit dominus. **N**ōne
enim contrariam legem inuenierant
in mēbris suis: quos denuo pudor
ceperat nuditatis? **T**imui inquit
eo qd nudus essem. **N**on sic miser
non sic paulo ante timebas? nō que
tebas folia: licet corpore nudus sicut
et modo. // **E**x hoc sane ut pro
phete ipsius parabolam prosequa
mur. qui sibi obuiaſſe eas et reconci
liatas i osculo memorauit: grauis
quedam inter virtutes videtur et ta
contentio. **D**iquidem veritas et ius
ticia miserum affligebant: pax et mi
sericordia zeli huius exptes iudica
bant magis esse parandum. **H**ūc
enim collectante hec due sibi: quē
admodum et priores. **U**nde et fac
tum est ut pseuerantibus illis in vl
tione. et preuaricatozem hinc inde ce
dentibus. et presentes molestias fu
turi amulantibus cōminatione sup
plicij ille secederet in cor patris. re
deūtes ad dñm qui dedit illas. **P**o
lus siquidem ipse cogitabat cogitati
ones patris: cum afflictionis omnia
plena viderentur. **D**iquidem nō ces
ſabat pax. non etiam misericordia
tabat silenā: sed pio quodam susur
rio paterna pulsantes viscera loque
bantur. **N**ūquid in eternū proiciet
deus? aut non apponet ut cōplaciat
et sit adhuc? **N**ūquid obliuiscetur
misereri deus? aut continebit in ira
sua misericordias suas? **E**t quis

diu multūq; visus sit dissimulare pa
ter miserationū. ut interim satisfac
ret zelo iusticie et veritatis? non ta
men infructuosa fuit supplicantium
importunitas: sed exaudita in tem
pore opportuno. // **F**orte enim inter
pellantibus tale dicatur dedisse res
posum. **E**ſ quo precor vestre? **D**e
bitoꝝ sum et sorozibꝝ vestris: quas
accintas videtis ad faciendam vin
dictam in nationibꝝ iusticie et verita
ti. **V**ocentur veniat: et sup hoc ver
bo pariter conferam. **F**estinant er
go legati celestes: et ut videre mis
eriam hoīm et crudellem plagam p
pheta loquatur. angeli patris amae
flebant. **Q**ui enī fidelius que ad pa
cem sunt querant? qd angeli patris?
// **H**anc ex deliberatione cōmuni
ascendit veritas ad pstitutū diem:
et ascendit vsq; ad nubes: ne edū pla
ne lucida. sed subobscura et obnubila
ta adhuc zelo indignatiois: ſcāq;
est ut legimꝝ i ppheta. **D**ñe in celo
mīa tua: et veritas tua vsq; ad nubes.
Mediꝝ autē pater luminū resitebat:
et utraq; p parte sua qd habebat v
tiliꝝ loquebatur. **Q**uis putas illi col
loqo meruit iterē? et indicabit no
bis? **Q**uis audiuit et enarrabit?
Forte ienarrabilia sūt: et nō licet hoī
loq. // **H**ūma tñ petrouersie totiꝝ
hec fuisse videt. **E**get miseratione cre
atura rationalis ait mīa: qm misera
facta est et miserabilis valde. **V**enit
tempꝝ miserendi eius: quia iā tem
pꝝ pterijt. **C**ontra veritas oportet
inquit impleri sermonē quem locu
tus es dñe: totꝝ adā mortuā necesse
est cū omnibus qui in eo erant quo

die vetitum pomū in pzeuarcatioe
gustauit. **U**t quid ergo ait miseri
cordia? ut quid me genuisti pater a
tius perituram? **V**at enim veritas
ipsa: quoniam misericordia tua pe
riit. et nulla est si non aliquando mi
serens. **S**imiliter autem et illa cō
trario loquebatur. **Q**uis enim nes
ciat qd si pzedicta sibi pzeuarcatoz
sententiam mortis euaserit? perijt
nec pmanebit iam in eternum veri
tas tua domine. **E**cce vero vn9
de cherubin ad regem salomonem
suggerit esse mittendas: quoniam
filio inquit datum est omne iudiū.
Et in eius cego conspectu misericor
dia et veritas obuauerunt sibi: ea
dem que supza meminimus verba
querimonie repetentes. **F**atroz ait
veritas zelū bonū habet misericor
dia: sed utinam sedm scientiā. **N**ūc
autem quid? **P**zeuarcatozi potius
qz soroz iudicat esse parandum. **A**t
tu inqz misericordia neuari parās?
Si tāta indignatione seuis in pzeu
arcatozem? ut inuoluas pariter et
sorozem. **Q**uid male metui? **S**i qd
habes aduersum me dicto michi.
Sinautem? quid me persequeris?
Erandis cōtrouersia fratres?
et intricata nimium disceptatio.
Quis non illic diceret? bonum no
bis erat. si natus nō fuisset homo
iste? **S**ic erat dilectissimi omnino
sic erat: non videbatur quomodo
simul conseruari possent misericordi
a et veritas. **C**umqz addiceret veri
tas in ipm quoqz iudicem ptis sue
merita rezoquere dices. cauendum
oīno ne fieret irritū verbū patris.

ne sermo viu9 et effim9 qualibet oc
casione euacuaretur: que so ait pax.
pate verbis huiusmodi? nō vos ta
lis altercatio deat? **U**tutū est inho
nesta cōtētio. **P**orro iudex in
dicias se digito scribebat in terra. **E**
rant aut verba scripture que pax ipā
legit in aunbus omnū: ea siquidē
apius affidebat. **H**ec dicit perij. si a
dam non moriatur? et hec dicit perij.
nisi mīam consequatur. **F**iat mors
bona: et habet utraqz qd pete. **O**b
stupere omēs in verbis sapientie.
et forma cōpositionis pariter et iudi
cij. **D**iquidē manifestum fuit nullā
eis querimonie occasiōē relinqui:
siquidem fieri posset qd utraqz pete
bat: ut et homo moreretur. et conse
queretur mīam. **S**ed id quomo
do fiet inquirunt. **M**ors crudelissima
et amarissima. mors terribilis et ip
so horrenda auditu? bona fieri qua
nam poterit ratione? **A**t ille. **M**ors
inquit peccatozū pessima: sed pze
tiosa potest fieri mors sanctorū.
An non erit pzeiosa? si fuerit ianu
a vite porta glorie? **P**zeiosa inqui
unt. **S**ed quomodo fiet istud? **F**ieri
ait potest: si ex caritate moriatur
quis: utiqz qui nichil debeat morti.
Neqz enim de tinere poterit mors i
noxium: sed forabitur ut scriptum
est maxilla leuathan. et destructur
paries medius: solueturqz chaos
magnum quod int mortem vitam
qz firmatum est. **N**imium caritas
fortis ut mors. ymmo fortior mor
te: si fortis illius intrauerit atrium.
alligabit eum. et diripiet utiqz va
sa ei9: sed et ipso transitu suo pones

utiqz vasa eius: sed et ipso transitu
 suo ponet profundū mans viā: ut
 trāseant liberati. // **S**on9 visus est
 sermo: utpote fidelis et dign9 ōni
 acceptiōe. **N**z ubi ille poterat inno
 cens iueneri: qui mori velie non ex
 debito. nō ex malo merito. s; ex be
 neplacito suo? **C**iravit veritas orbē
 terre: et nemo mūdus a sorde. nec
 infās cuius est vnius diei vita sup
 terrā. **N**z et mīa ōne celū pluscat:
 et in āgelis quoqz: ne dixerū prauī
 tatem. minore iuenerit caritate. **N**i
 minū alij hec victoria tebebat. quo
 maiore neō habet caritate: ut aīaz
 suā poneret p suis iustib9 et indig
 nis. **N**ā et si ipse iā nō dicit nosser
 uos: hocipsū imense dilectionis est.
 et eximie dignatiōis. **N**os aut et
 si oīa que pcepta sunt nobis facere
 mus: qd aliud dicere deberem9. nisi
 quia serui iustiles sum9? **N**ed quis
 eū sup hoc puenire psumeret? //
Redeūt ad cōstitutā diem. veritas
 et misericordia. anxie plurimū non
 inuēto qd desiderabant. **T**ūc vero
 secusū pax cōsolans eas. **V**os iquit
 nescitis quicqz nec cogitat. nō est
 qui faciat bonū hoc: non est vsqz ad
 vnū. **Q**ui cōsiliū dedit: ferat auxili
 um. **I**ntellexit rex quid loqzetur et
 ait. **P**enitet me fuisse hominē. **P**e
 na inqz me tenet: michi incūbit pe
 nam sustinere: penitentiā agere pro
 hoīe quem creauī. **T**ūc ergo dixit
Ecce venio. **N**ō enim potest hic ca
 lix trāsire: nisi bibam illum. // **E**t
 accersito pting gabriele: vade inqz
 dic filie syon. ecce rex tuus. **F**estina
 uit ille et ait. **A**uozna thalamum tu

am syon: et suscipe regē xpm. **P**or
 ro venturū regē misericordia et veri
 tas pueniuit: sicut scriptum est.
Misericordia et veritas pcedent faci
 em tuam. **I**usticia thronū prepara
 bit: sedm illud **I**usticia et iudicium
 preparatio sedis tue. **P**ax cū rege
 venit: ut ppheta fidelis iueneretur
 qui dixerat. **P**ax erit in terra nostra
 cū venerit. **I**nde est q nato dño an
 gelozū chorus canebat: pax i terra
 hominib9 bone volūtatis. **N**ed et
 tūc iusticia et pax osculate sunt: que
 non modice videbātur hatten9 dissi
 dere. **P**rior enī si qua erat ex lege
 iusticia. nō osculum s; aculeū magis
 habebat: vrgens magis timore q
 prouocans dilectione. **N**ed nec ha
 buit illa redoliationē: sicut habet
 nūc que ex fide nosatur esse iusticia.
Aliquin quid erat. q nec abrahā
 nec moyses. nec ceteri iusti teporis
 illius i obitu suo pacem illā beatitu
 dinis eterne apprehendere. aut regnū
 patris poterat introire? nisi q minū
 me adhuc iusticia et pax sese non fu
 erāt osculate? **E**x hoc sane dilectis
 simi. seruētore nobis zelo sectanda
 iusticia est. **D**iquide iusticia et pax os
 culate sunt. et indissolubile amicitia
 rum inire sedus: ut quicqz testimo
 nium iusticię secū tulerit: hilari vul
 tu iam et amplexibus letis exapia
 tur a pace. in idipsū dormiens et re
 quiescens. // **S**ermo scds de septiformi
 spiritu in xpi ihesu in annūatione
 domini ca

Considerare est fratres in solēp
nitate hodierna dominice an
nūciationis velut amenissimā quan
dam planitiē: simplicē nostre repara
tionis hystoriā. Inūgitur noua le
gatio angelo gabrieli: et noua vie
go professā virtutē noue salutatio
nis honorat obsequio. Antiqua ex
cluditur maledictio mulierū: noua
noua mater accipit benedictionem
Impletur per graciā que concupiscē
tiā nescit: ut spiritu superueniente al
tissimo pariat filiū: quā vniū dignatē
admittere. Intra ad nos eadē por
ta salutis andidotū: qua venenū ser
pentis ingrediens vniuersitātē gene
tis occupat humani. Innumeros
huiuscemōi flores ex hīs facile est
legere pratis: sed intusor mediā p
funditatis abissū. Abissus plane in
persecutabilis incarnationis domini
re sacramentū: abissus impenetrabi
lis. verbū caro factū est. et habita
uit in nobis. Quis enim inuestiget.
quis attingat: quis apprehendat?
puteus altus est: et in quo hauriā
non est michi. Verū tamen solet
interdū superposita putris humecta
te lintheamina vapor exalans. Prop
terea sane licet irāpire veteat. pprie
conscius infirmitatis: frequēter ta
men velut super os huius putei ex
pando ad te dñe manus meas: pro
ro q̄ anima mea sit sicut terra sine
aqua tibi. Et nūc si quid est q̄ ascē
dente te de cœli nebula tenuis tibi be
ne agitatio: vobis fratres mediā
illud sine inuidia cōmunicare propo
sin: velut expresso lintheamine vel
exigua refundens celestis stillindis

6
toris. **¶** Quæro igitur qua ratio
ne filius magis incarnatus sit q̄ pa
ter aut spiritus sanctus: cū totius
trinitatis non modo equalis sit glo
ria: sed et vna eademq̄ substantia
Ved quis cognouit sensū domini:
aut quis consiliarius eius fuit? Al
tissimū est mysteriū: nec nos opor
tet temere super huiuscemōi p̄cāpi
tare sententiā. Videtur tamen nec
patris nec spiritus incarnationē in
pluralitate filioz effugisse cōfusio
nem: dum alius dei alius hominis
filius diceretur. Videtur et id maxi
me congruū: ut is specialiter filius
fieret. qui filius erat: ne quid esset
ambiguitas in homine. Deniq̄ ip
sa est virginis nostre gloria singula
ris et excellēs prerogatiua maris:
q̄ filium vnum eundemq̄ cū deo pa
tre metuit habere cōmunē. Quā sa
ne perisse constat: si nō filius incarna
retur. / Ved nec nobis filis alia da
ri posset occasio sperande heredita
tis. Factus siquidem primogenitus
in multis fratribus qui vniūgenitus
erat: asciscet eos sine dubio in here
ditatē: quos vocauit in adoptionē.
Si enī fratres: et coheredes. Hic
ergo xp̄stus ih̄sus mediator fide
lis. sicut in persona vna dei hominis
q̄ substantiā copulauit ineffabili sa
cramento: sic et in ipsa reconstituti
one. consilio vsus altissimo mediā
non desecuit equitatem: utrisq̄
tribuens quod oportebat. honorem
deo. homini miserationem. Hec e
nim optima inter offensū dominū
et reum seculum forma compositio
nis: ut nec honorandi dominū zelo

setius opprimatur austeriore senten-
tia: nec rursus dum huic imodera-
te condescenditur: ille debito fraude-
tur honore. **A**udi igitur et diligenter
observa angelicam in huius media-
toris ortu distributionem. **G**loria
inquit in altissimis deo: et in terra
pax hominibus bone voluntatis.

I Huius denique gratia observati-
onis fideli reconciliatori propitius. nec
timoris spiritus de fuit: quo patri
semper reuerentiam exhiberet. sem-
per ei deferret. semper eius gloriam
quereret: nec spiritus pietatis: quo
misericorditer compateretur homini-
bus. **V**nde et necessarium habuit
spiritum quoque scientie: per quem
timoris pariter et pietatis distributio
fieret inconfusa. **E**t nota quod in
primo illo prout nostrorum pecca-
to: tres quidem auctores extiterunt:
sed manifeste defuerunt etiam tribus.
dico enim etiam. dyabolum et adam.
Non habuit eua scientiam: que ut
ait apostolus seducta est in prauifica-
tione. **V**erum hec quidem serpenti
non defuit. qui callidior describitur
ceteris animantibus: sed pietatem
malignus non habuit: qui homini
da facinus est ab initio. **A**dam vero pi-
us forte videtur mulierem non con-
sistendo: sed timorem domini dereli-
quit: voca illius obediens potius quam
diuine. **V**tina magis timor domini pro-
ualuisset in eo: sicut de christo signan-
ter legitur: quia repleuit eum non pie-
tatis spiritus sed timoris. **I**n omni-
bus enim et per omnia pietati proximorum
timor domini presertendus est: et solus ipse
est qui totum sibi debeat hominem vendi

capitulum 77 **I**n hijs ergo tribus. timore et
pietate et scientia: mediator noster
reconciliavit homines deo. **N**am in consilio
et fortitudine de manu aduersarii li-
berauit. **C**onsilio siquidem primo iure
prauit hostem: data potestate ut ma-
nus iniiceret innocenti. fortitudine praua
luit ne violenter possit retinere recep-
tos. **I**du victor ab inferis redijt: et vi-
ta hominum cum eo surrexit. **E**x-
te abat nos pane vite et intellectu: et
potat aqua sapientie salutaris. **E**st
enim intellectus rerum spiritualium et inuisi-
bilibus verus animae panis. confirmans
cor nostrum: et ad omne opus bonum ro-
borans in omni exercitatione spirituali.
Carnalis autem homo qui non papit
ea que sunt spiritus dei. sed stulticia illi
videtur. gemit et lugeat dicens. **A**-
mit cor meum: quia oblitus sum come-
dere panem meum. **E**cce enim meta et p-
fecta sententia est. non potuisse hominem si mu-
dum vniuersum lucratur: animae suae detri-
mentum faciat. **E**t quando id capere pos-
sit auarum? **V**ine causa laborat: quis
quis ei persuadere conatur. **V**n hoc? **N**e-
pe quia illi stulticia videtur. **Q**uid ve-
rius? quam in gremio christi esse suauem? **A**ppone
homini seculari et vide si non lapide
quam panem reputabit. **E**t certe humilimo-
di intelligentia veritatis interne vi-
uit anima: et hic abusus est spiritualis.
Non enim in solo pane vivit homo:
sed in omni verbo quod procedit de ore dei.
Verumptamen donec sapiat veri-
tas: non sine difficultate ad interi-
ora traictatur. **V**bi vero in ea a perire
oblectari. iam non abusus sed potus
est: et sine difficultate intrat ad ani-
mam: quo videlicet spiritualis abusus

intelligētie potu sapiētie digerāt: ne
 ipſi iterioris hoīs artub9 id ē affe-
 tib9 ſiccitate laborātib9 oneri magiſ-
 ſe ipſi vtilitati. // **E**x omnibus
 ergo que ſaluādis fuerant populo
 neceſſaria: nichil penitus de ſunt ſal-
 uatozi. Ipſe eſt enim de quo p̄cānūt
 yſaias. **E**greditur virga de radi-
 ce yeſſe: et flos de radice eius ascen-
 det: et rēq̄ ſect ſuper eum ſpiritus
 domini. ſpiritus ſapiēcie et itellec-
 tus. ſpiritus conſilij et fortitudinis.
 ſpiritus ſciēcie et pietatis: et reple-
 bit eum ſpiritus timoris dñi. **I**llud
 ſane diligenter attende: q̄ florem
 hūc de radice non de virga dixerit
 aſcenſurū. **E**t enim ſi noua xp̄iſti ca-
 ro in virgine creata eſſet ex nichil
 quod eſtimauerunt nonnulli: non
 de radice flos: ſed forte de virga di-
 ci poterat aſcendiſſe. **N**unc autem
 q̄ p̄dīt de radice ſine dubio p̄muni
 ab origine probat habuiſſe commu-
 nem materiam. **N**am q̄ ſuper eum
 ſpūs requieuit: nichil in eo contra-
 dictionis fuiſſe declarat. **I**n nobis e-
 nim quia nō oīno ſuperior eſt ſpūs
 nō requieſcit: carne nimirū adue-
 ſus ſpiritū. et ſpiritū aduerſ9 carnē
 cōcupiſcente: a quo nos cōſiliū li-
 beret. i quo nichil ſimile fuit. nou9
 homo et ver9 homo. q̄ reā carnīs
 noſtre ſuſcepit originem: ſed vetus
 fermētū cōcupiſcentie non ſuſcepit.

Permo p̄mno in canis palma-
 tum de tribus ordinibus obſequen-
 tum xp̄iſti.

Non ſine cauſa ſpiritu
 ſpōſi pariter et dei ſui
 habēs eccleſia: p̄ceſſi-
 onem hodie noua q̄
 tam et mira cōiunctio-
 ne a ddidit paſſioni. **N**am p̄ceſſio
 planſum habet: paſſio planctum.
Qui ergo ſapiētib9 et inſipiētibus
 debitor eſt ſum9: videam9 q̄d vtrūq̄
 p̄ferat hec p̄iunctio. **E**t prius quidē
 quid ſecularib9 iudicet: quoniā non
 prius q̄ ſpirituale: ſed q̄d aiale. // **V**ideat
 ſecularis oīa. videat et itel-
 ligat: qm̄ extrema gaudiij luct9 oc-
 cupat. **P**ropter hoc enim qui cetera
 quoq̄ cepit facere et docere non ſolū
 verbis p̄dicans. ſed et exemplis: q̄d
 ante p̄dixerat p̄ p̄phetam. qm̄
 oīs caro ſenū. et oīs gloria ei9 qua
 ſi flos ſenū: etiam apparet in carne
 manifeſte ſtudit p̄bare in ſeipſo. **V**n-
 de et p̄ceſſionis gloria voluit ſubli-
 mari: q̄ paulo poſt ſibi nouerat imi-
 nere dicm̄ ignominioſiſſime paſſio-
 nis. **Q**uis ergo ſperare iam debe-
 at in incerto glorie temporalis? **V**t
 videat in ipſo quoq̄ qui peccatum
 non ſecit creatore temporum et con-
 ditore vniuerſitatis poſt exaltationē
 tantā. tantā nichilomin9 humiliatio-
 nem ſequi. **I**n eadem enī ciuitate a
 plebe cadē. et eodē tempe. nūc quidē
 p̄ceſſionis gloria et diuinis ē laudi-
 b9 honorat9: poſtmodū vero iterra-
 gat9 cōtumelijs et tormēto. cū ſcele-
 rat9 reputat9. **H**ic eſt tranſitorie leti-
 tie ſinis: hic fruct9 glorie temporalis.
Propterea p̄zuberat orat p̄ph̄a. vt
 cantet dñō glā ei9 et non cōpunga-
 tur: id eſt p̄ceſſionem habeat. quā